

Sygn. akt: I C 572/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Urszula Duszak

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

- 1. Zasadza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. N. kwotę 10.000zł (dziesięć tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 07 listopada 2015r. do 31 grudnia 2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.**
- 2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.**
- 3. Zasadza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 500zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu części kosztów sądowych.**
- 4. Pozostałe koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.**

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 572/16

UZASADNIENIE

Powód A. N. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wywołaną naruszeniem dóbr osobistych wraz ze wskazanymi ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 7 listopada 2015 r. i następnie ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty. Wniósł nadto o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik wskazał, że wskutek obrażeń doznanych w wypadku samochodowym zaistniałym w dniu 28 stycznia 2006 r. śmierć poniosła siostra powoda – K. S. (1). Kierujący pojazdem marki F. (...) o numer rejestracyjny (...) został uznany za winnego i skazany przez Sąd Rejonowy w Giżycku. W chwili zdarzenia pojazd sprawcy był objęty przez pozwanego ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej.

Powód był bardzo blisko związane ze swoją siostrą. Razem kończyli szkoły w tej samej miejscowości i z tego względu spędzali z osobą więcej czasu na rozmowach . Uwielbiali spędzać z sobą czas nawet, gdy już mieli swoje rodziny to zawsze spotykali się przy okazji takich, jak imieniny, czy urodziny kogoś bliskiego. Śmierci siostry spadła na powoda nagle, nie mógł w to uwierzyć, myślał, że to, jedynie mała kolizja drogowa, jednak prawda okazało się bardziej brutalna. Powód odczuwał wielki żal, ból i rozpacz po stracie siostry. Spotkania rodzinne już nie są takie same, jak wtedy, kiedy żyła jego siostra.

(...) **S.A. w W.** w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego podał, że kwestionuje roszczenia powodów co do zasady jak i wysokości. Twierdził, iż powód pismem z dnia 31.08.2015 roku z zgłosił mu roszczenie żądają zapłaty kwoty 40 tys. złotych tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią siostry. Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym pozwany odmówił zapłaty żądanej kwoty. Pozwany nie kwestionował, że śmierć osoby bliskiej może stanowić naruszenie dobra osobistego członków rodziny zmarłego w postaci szczególnych więzi rodzinnych. Więzy rodzinne, aby mogły być uznane za dobra osobiste powinny przybierać postać rzeczywiście silnych i trwałych więzi emocjonalnych , a za ich występowaniem powinny przemawiać, w szczególności istniejące zewnętrzne przejawy umożliwiające obiektywną weryfikację ich istnienia. Nie można zakładać a priori, iż w każdym przypadku śmierci osoby bliskiej dochodzi do powstania krzywdy i to krzywdy uzasadniające przyznanie odpowiedniego zadośćuczynienia. Śmierć siostry była dla powoda bez wątpienia smutnymi wydarzeniem, ale nie wykazano, aby doprowadziła do negatywnych następstw w taki sposób, że utrudniło powodowi funkcjonowanie , czy też doznał wstrząsu psychicznego , który doprowadził do rozstroju zdrowia i że stan taki trwa nadal pomimo znacznego upływu czasu od wypadku . Śmierci siostry nie spowodowała u powoda destabilizacji życiowej, emocjonalnej czy też społecznej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28 stycznia 2006 r. na trasie S. - S. gm. G. miał miejsce wypadek samochodowy. Kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) K. S. (2) naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w ten sposób, iż nie zachował szczególnej ostrożności nie upewnił się, czy ma odpowiednią widoczność i dostateczne miejsce do wyprzedzania pojazdu , przekroczył podwójną linię ciągłą i zjechał na lewy pas ruchu, gdzie zderzył się nadjeżdżającym z przeciwka samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjny (...) kierowanym przez W. S.. Na skutek doznanych obrażeń poniosła śmierć pasażerka pojazdu Fiat U. S.. Sprawca wypadku wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 22 maja 2006r. w sprawie II K 173/06 został uznany za winnego i skazany na karę pozbawienia wolności.

(**dowód** : wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 22.05.2006 r. – k. 8 - 9, zeznania świadków J. N. k. 65v, M. D. k. 65v - 66, przesłuchanie powoda A. N. k. 71 – 71v)

W dacie wypadku pojazd sprawcy był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u pozwanego

(okoliczność bezsporna)

Zmarła w wyniku wypadku K. S. (1) była siostrą powoda. W chwili śmierci miała 44 lat. Mieszkała w K.. Pozostawała w związku małżeńskim, miała dwoje dzieci. Jednego z nich powód był ojcem chrzestnym. Powód w chwili śmierci siostry miał 42 lata, mieszkał w W. , pozostawał także w związku małżeńskim i miał wówczas dwójkę dzieci. Obecnie powód posiada czworo dzieci. Powód oprócz zmarłej siostry posiadał jeszcze jednego brata oraz trzy siostry. Z uwagi na niewielką różnicę wieku razem dojeżdżali do szkoły w G., w okresie zimowym razem mieszkali na stacji. Z racji tego powoda oraz zmarłą siostrę łączyła bliska więź przewyższająca relacje z pozostałym rodzeństwem o większej różnicy wieku. Utrzymywali bardzo częste kontakty, razem spędzali święta, imieniny, urodziny. Pomagali sobie wzajemnie.

Śmierć siostry była dla powoda szokiem, był przygnębiony i przybity. Brał przez sześć miesięcy ogólnie dostępne leki uspokajające, miał problemy ze snem. Do chwili obecnej powód odczuwa wyrwę w sercu, brak obecności siostry.

(**dowody** : zeznania świadków J. N. k. 65v, M. D. k. 65v - 66, przesłuchanie powoda A. N. k. 71 – 71v)

W piśmie z dnia 31 sierpnia 2015 r. działające w imieniu powoda (...) Centrum (...) wystąpiło do pozwanego o przyznanie kwoty 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią siostry.

W piśmie z dnia 6 listopada 2015r. pozwany odmówił zaspokojenia zgłaszanych roszczeń.

(**dowód** : pismo z dnia 31 sierpnia 2015r. – k. 10 – 12, pismo z dnia 6 listopada 2015r. – k. 13 – 14)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w ocenie Sądu nie może zostać uwzględnione w całości.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie został ustalony w oparciu o zeznania świadków J. N. i M. D. oraz przesłuchanie powoda A. N. , opinię biegłego oraz złożone dokumenty i jest on bezsporny między stronami.

Bezsporna też była kwestia możliwości dochodzenia przez powoda roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia na podstawie art. 24 § 1 k.c. w zw. z art. 448 k.c. W chwili obecnej w orzecznictwie sądów, a w tym Sądu Najwyższego, panuje ugruntowane i jednolite stanowisko, że spowodowanie śmierci osoby bliskiej może stanowić naruszenie dobra osobistego członków rodziny zmarłego w postaci szczególnej więzi rodzinnej i uzasadniać przyznanie im zadośćuczynienia na podstawie art. 448 k.c., jeśli śmierć nastąpiła na skutek deliktu zaistniałego przed dniem 03 sierpnia 2008 r. W niniejszej sprawie Sąd podziela takie rozumienie przepisów i aprobuje stanowisko orzecznictwa w tym zakresie.

Podkreślić należy, iż na mocy art. 822 § 1 k.c. ubezpieczyciel w ramach zawartej umowy ubezpieczenia przejmuje odpowiedzialność sprawcy. Wynika to wprost z istoty ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej i ani z przepisów ustawy, ani z umowy nie wynika, by odpowiedzialność ubezpieczyciela za szkodę w postaci naruszenia dóbr osobistych osób najbliższych zmarłej osoby, wywołane śmiercią na skutek wypadku spowodowanego przez kierującego pojazdem mechanicznym, za którą on sam ponosi odpowiedzialność, była wyłączona. Mając na uwadze powyższy wywód, stwierdzić należy zatem, iż na podstawie art. 24 § 1 k.c. w zw. z art. 448 k.c. w zw. z art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, U. (...) i P. (...) (Dz. U. 2013. 392 j. t. ze zmian.), powództwo powodów co do zasady może być uwzględnione. Zgodnie z poglądami wyrażanymi przez Sąd Najwyższy nie każdą więź rodzinną automatycznie można zaliczyć do katalogu dóbr osobistych, lecz wyłącznie taką, której zerwanie powoduje ból, cierpienie i rodzi poczucie krzywdy.

Opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym nie budzi wątpliwości, iż powód na skutek śmierci siostry doznał krzywdy, na którą składały się cierpienia psychiczne związane z nagłą i niespodziewaną utratą bliskiej osoby. Silną więź łączącą powoda ze zmarłą siostrą oraz poczucie krzywdy i żalu po jej śmierci potwierdziły zeznania wskazanych świadków. Przedmiotowe okoliczności nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Sąd miał jednak na uwadze, iż z opinii biegłego z zakresu psychiatrii wynika, że w związku ze śmiercią siostry powstała u powoda reakcja żałoby. Przy czym miała ona przebieg żałoby zwykłej. Nie rozwinęła się reakcja żałoby, która wymagała by konsultacji psychiatrycznych lub psychologicznych. Przez okres około 14 dni w ramach reakcji żałoby występowały objawy depresyjne. Nie wystąpił natomiast zespół stresu pourazowego. Biegły stwierdził, że u powoda po śmierci siostry nie wystąpiły zmiany w zakresie zdrowia psychicznego oprócz reakcji żałoby, która miała charakter żałoby zwykłej (k. 85 – 87).

Przedstawiona opinia nie była przez strony kwestionowana i jako spójna, logiczna oraz wyczerpująca została przez Sąd w niniejszej sprawie podzielona.

W tych okolicznościach jednak żądana w pozwie kwota 20.000 zł jest zawyżona. Uwzględniając wszystkie przedstawione okoliczności należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 10.000 zł i w pozostałej części oddalić powództwo.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu – tj. od dnia 7 listopada 2015 r. – dnia następującego po dacie odmowy przez pozwanego zaspokojenie roszczeń powoda.

O kosztach postępowania w części dotyczącej zwrotu opłaty sądowej uiszczonej przez powoda orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc. W pozostałej natomiast części orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c., na mocy którego w razie częściowego uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione. Mając na uwadze, iż powództwo zostało uwzględnione w 50%, zaś obie strony zastępowane były przez pełnomocników profesjonalnych Sąd postanowił znieść wzajemnie koszty pomiędzy stronami.